

Szent Mihály Hírlevél

A Lenti Római Katolikus Plébánia hírei – 9. évfolyam, 5. szám, 2022. november 1-2.
Mindenszentek napja, Halottak napja

„Mindenszentek ünnepe az előttünk álló és hívogató cél ünnepe (...), az örök élet ünnepe, amelyhez nemcsak az elhunyt boldogok tartoznak, mi, a földön élők is – a reménységben.”

Csanád Béla

„Mindenszentek ünnepe és halottak napja (...) fontos üzenetet hordoz, ami-re érdemes odafigyelnünk. (...) Bárcsak tudnánk igazán, mélyen összetartozó emberek lenni, az odaátra költözöttekkel és az idelent maradottakkal egyaránt.”

Papp Tamás

Avilai Szent Teréz: Ima mindenszentek napján

Ó, boldog lelkek, akik már félelem nélkül
élvezitek a boldogságot,
és állandóan el vagytok merülve
az én Istenem dicséretében!

Legyetek segítőkink nyomorúságunkban,
járatok közben értünk Isten irgalmánál,
hogy juttasson nekünk is valamit
a ti boldogságotokból,
és ossza meg velünk azt a világos megértést,
amelyben résztetek van.

Értesd meg velünk, én Istenem,
hogy mi a jutalma azoknak,
akik férfiasan harcolják végig
ennek a nyomorúságos életnek az éjszakáját.

Ó, boldog lelkek, akik olyan gyönyörűséges
és maradandó örökséget tudtatok szerezni,
magyarázzátok meg nekünk,
hogyan gyümölcsoztattétek ezt a végtelen kincset,
és segítetek rajtunk, hiszen oly közel vagytok a forráshoz,
s merítetek vizet számunkra,
akik eltikkadunk idelent a szomjúságtól.

Avilai Szent Teréz
(1515 – 1582)

*„És sír a fény is,
A nap szemén is
Könny könnyre dermed
És sírok én is.
Mert minden él,
És minden elmegy.”*

/Sík Sándor: Az ős dalol/

November közeledtével valahogy mindig egy furcsa kettősség figyelhető meg a természetben: az ős színeinek kavalkádja párosul a szürke, ködös, szomorú és hideg idővel. Azonban, ha az irodalmi művekre gondolunk – hiába az évszak színpompája –, az ős legtöbbször az elmúlás, a halálközel-ség toposzát idézi meg. Mintha az ősnek csak negatív jellemzői lennének: ha végignézzünk az őszi naptáron, nemzeti (október 6-a és 23-a) és vallási ünnepeink (Mindenszentek és Halottak napja) az emlékezés mellett lényegileg a halálról, az elmúlásról szólnak. Azért is választottam Sík Sándor versének sorait felütésként, mert talán ez a szomorú felismerés hatja át ilyenkor a lelkünket is: aki él, az elmegy.

Sokáig, gyermekként és még fiatal felnőttként is, nehezen tudtam mit kezdeni a Halottak napjához kapcsolódó temetőjárással. Láttam, hogy a szüleim és a nagyszüleim mindig készülnek az „ünnepre”, ahogy ez a hagyomány szerint szokás: már októberben végigjárják a temetőket, rendbeteszik a sírokat, koszorút rendelnek, mécsesek vesznek. Emlékezetembe leginkább két dolog vésődött be a Halottak napjával kapcsolatosan – álljon itt most két személyesebb történet: '94 októberének végén született a húgom, ezért a nagyszüleimmel mentem a temetőkbe, ahol az egyik sírnál a gyertyagyújtás közben megégettem az ujjam, ma is emlékszem a bennem lévő fájdalommal teli örömré és a keserves sírásra. Kistestvérem született, akit már nagyon vártam, de az ujjam bizony fájt. Tudtam, hogy akiket a temetőben látogatunk, már nem örülhetnek velünk az új életnek, de akkor még olyan távolinak tűnt a halál.

A másik emlékem a tavalyelőtti és a tavalyi évekhez kapcsolódik: elhunyt apai részről a nagymamám, következő évben pedig anyai nagypapám. Ezután valahogy előbbé vált bennem a halál. És azt is gondolom és érzem, hogy közelebb kerültem általuk, az ő elvesztésük által az örökéletbe vetett hithez, amit valójában minden egyes szentmisében imádkozunk a Hitvallásban: „...és várom a holtak föltámadását és az eljövendő örök életet”. Kimondjuk ezeket a szavakat, de nem tudom, mennyire értjük és éljük meg a szavak lényegét, jelentését.

Hívó emberként – s talán ezzel nem vagyok egyedül – nehéz a veszteség élményével találkozva, annak fájdalmát átélve, a szeretett személy halálát elfogadni; a gyász folyamatának útján hittel végigmenni. Eszembe jutottak még Kosztolányi Dezső Halotti beszéd című versének sorai, melyből következzen egy rövid idézet:

„Keresheted őt, nem leled, hiába,
se itt, se Fokföldön, se Ázsiába,
a múltba sem és a gazdag jövőben
akárki megszülethet már, csak ő nem.”

Csodálatos és egyedi, meg nem ismételhetetlen teremtményei vagyunk a Jóistennek, mindannyian az ő szeretet-tervének a részei vagyunk, ezek olyan evidens és magasztosan hangzó gondolatok, de valójában a létezésünk csodája nem ér véget a földi élettel. Csak talán nehéz a korlátozott emberi világunk ajtaján átlépve távolabbról szemlélni az életet.

Ünnepeljük a halált, ami számunkra valójában veszteség-élmény, de ha például Krisztus halálára gondolunk, az mégis az élet, az örök élet. Reményünk az ilyenkor, amikor elhunyt szeretteinkre gondolunk, értük imádkozunk, hogy már az Úrjézussal együtt az Irgalmas Isten szeretetében élnek.

Az ős pedig talán ebből a szemszögből nem is annyira komor és szomorú évszak, mint ahogy azt nagy költőink és íróink megfogalmazzák írásaikban, hiszen minden halálban ott ragyog az új élet öröme, az örökélet, a feltámadás. Fekete Istvántól idéznék még egy részletet – a Meglepetés című elbeszéléséből –, mely

különös kedvencemmé vált, és rámutat a törekeny emberi lét földi múlandóságra és a múlandóságban az örökléten keresztül a Gondviselés legnagyobb szeretetére.

„... van egy nap, amikor kimegy a falu a temetőbe, virággal és fénnyel, ami elmúlik, és békével, szeretettel, ami nem múlik el. Nincs már ezen a napon fájdalom, csak enyhe távoli szomorúság úszik a táj felett, mint maga az ős bánatos, ködös álmokra készülő ragyogása. A sírok könnyes, nyers földjét jó szagú fűmaggal ültette be a nyár, és a fejfák keménysége is hozzábarnult az avarhoz, amely úgy susog a járókelők lába alatt, mint régi, keményített szoknyák, melyeket elmúlt asszonyok suhogtattak valamikor az élet lakodalmán.”

Domonkos Dóra

Emlékezzünk Gárdonyi Gézára

halálának 100. évfordulója alkalmából

Gárdonyi Géza neve biztos, hogy minden magyar ember előtt ismert, és nevének hallatára mindenkinek eszébe jut az *Egri csillagok* című regénye. De azt is tudjuk-e, hogy a *Fel nagy örömmre* kezdetű közismert, közkedvelt karácsonyi ének szövegét és dallamát is ő írta?

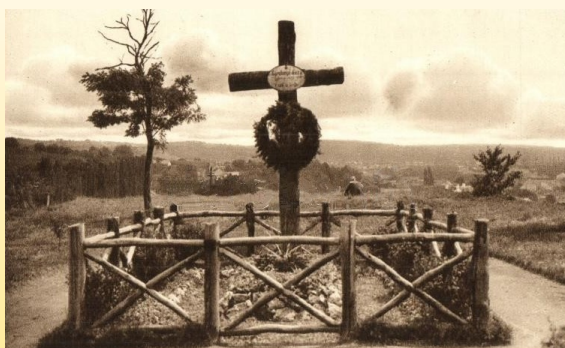

Apai ágon evangélikus, anyai ágon római katolikus családból származott. Ősei Ziegler néven Sopron környékén élő vasművesek voltak. Az 1848-49-es szabadságharc idején édesapja „Kossuth fegyvergyárosa” volt, akinek nyugtalan természete miatt a család sokszor cserélt lakóhelyet.

1863-ban, az író születésekor, éppen a Velencei-tó melletti Agárdpusztán éltek. Szülőháza ma Agárdon Gárdonyi Emlékház. A gyenge fizikumú gyermeket – szakítva a vasas hagyományokkal – szülei az *egri tanítóképző* líceumba adták. Tanulmányainak befejezése után először a Somogy megyei Karádon lett segédtanító, aztán több falusi iskolában volt kántor-tanító.

Rendszeresen írt elbeszéléseket, verseket, melyeket különböző lapok közöltek. A Ziegler családi név helyett több álnevet használt írásainak kiadásához, mígnem a születési helyről választott *Gárdonyi* név kötött ki. 1885-ben a *Dunántúl* című lap külső munkatársa lett. Ebben az évben kötött házasságot *Csányi Máriával*, akivel Győrbe költöztek. Házasságukból négy gyermek született, de hét évi házasság után elváltak.

1897-ben Egerbe költözött, ott élt 1922. október 30-án bekövetkezett haláláig. Az egri vár egyik bástyáján temették el. Nevét regények, elbeszélések, színművek tették halhatatlanná. Világnézetét művei mellett sírfelirata is hirdeti:
CSAK A TESTE.

Gárdonyi Géza sírja

Gárdonyi Géza verseiből

Ne félj!

Mintha látnám a fehér-ruhás Szentet,
amint Jairus házához közelget,
s hírül hozzák, hogy: Meghalt már a lányka!
Jézus ránéz az elsápadt apára:
„Ne félj, csak higgy!”

Ha ránk is így szakad a fájdalom,
szerettünket látva a gyászpadon,
s kiáltjuk: Nincs már, nincs, aki megmentsen!
törjön át Jézus szava a bús csenden:
„Ne félj, csak higgy!”

Harangszó az éjben

Valami remete lakja réges-régen.
Valami kis remete, kit senkise ismer.
Azt se lehet tudni angyal-e vagy ember?

Mikor az erdőre éj homálya száll,
s a benne tévelygő aggódva megáll,
s remegve, habozva kérdi: Jobbra? balra?
Megszólal a kicsi kápolna harangja.

Embertársam! vészes, sötét úton járó,
sötét úton járó, habozva megálló,
hallgass a titkosan megcsendülő hangra:
a szívedben hangzó angyali harangra!

Fel nagy örömré!

Fel nagy örömré! ma született, / Aki után a föld epedett.
Mária karján égi a fény, / Isteni Kisded Szűznek ölen.
Egyszerű pásztor, jöjj közelebb, / Nézd csak örömmel Istenedet.
Nem ragyogó fény közt nyugoszik, / Bársonyos ágya nincs neki itt.
Csak ez a szalma, koldusi hely, / Rá melege a marha lehel.
Egyszerű pásztor, térdeden állj! / Mert ez az égi s földi király.

Glória zeng Betlehem mezején, / Éjet elúzi mennyei fény;
Angyali rendek hirdetik őt, / Az egyedül szent Üdvözítőt.
Egyszerű pásztor, arcra borulj, / Lélekben éledj és megújulj!

Imák a hívektől

Előző számunkban kértünk a hívektől imákat, melyek nem jelentek meg imakönyvekben. Két éneket közlünk, várva további imát, éneket.

Étkezés előtti ének:

1. Te hívsz meg min - ket a la - ko - má - ra,
2. Mert úgy sze - ret - tél, em - ber - ré let - tél

1. Az e - gyütt lé - tért ti - ed a há - la.
2. Ke - nye - ret ad - tál, ve - lünk ét - kez - tél.

Étkezés utáni ének, az előző dallamra:

Dicsőség hála, jó Atya néked Kenyerünk Krisztus erőnk a lélek.

Egy másik étkezés előtti ének:

1. Jöjj el Jé - zus légy ven - dé - günk,

Áldd meg, a - mit ad - tál né - künk

Ad - ja Is - ten, hogy jól - es - sék

Jé - ztus ne - ve di - csér - tes - sék!

Étkezés után, az előző dallamra:

2. Aki ételt, itelt adott, Annak neve legyen áldott!

Nekünk adtál, hála Isten, Annak is adj, kinek nincsen!

(Bartók Este a székegyeknél lassú rész dallamára)

Plébániánk életéből

Október 2-án volt plébániánk **Képviselő Testületének ülése**. Ismertetésre került a bodajki zárandoklat és a közös rózsafüzér imádság terve, felmerült a közösségi ház hiánya és a filiák helyzete, valamint a testület elnöki tisztségének pótlása.

*Október 12-én városunkba látogatott Dr. Székely János megyéspüspök úr, aki a szülők egy csoportjának előadást tartott az **egyházi iskolák** működésével kapcsolatos tudnivalókról. A gyakorlati tapasztalatokról szólt Tólos József, a katolikus iskolák főigazgatója és a körmendi Boldog Batthyány László Katolikus Általános Iskola vezetője, Kiskós Kitti. Bemutatták, hogy milyen előnyökkel jár az ilyen iskolában való tanulás. Őket követte Horváth László, Lenti város polgármestere, majd néhány szülő.*

Október 13-án **vonatos zárandoklatot** szerveztünk Bodajkra, a Segítő Szűz Mária Kegyhelyre. Az érkezés után szentmisén vett részt a csoport, majd Füziné Boda Ágnes, a kegyhely munkatársa bemutatta a kegyhely történetét és a templomot. Szólt a kegyhelyen történt csodálatos és igazolt gyógyulásokról, valamint a rájuk emlékeztető szimbólumokról, részletesen ismertette a templom festményeit, szobrait, orgonáját. Ezután a zárandokok megtekintették az altemplomot, majd az udvart az árkádokkal.

Október 19-én szerdán a szentmise előtti **rózsafüzér imádságot** ezúttal énekekkel és szentírási olvasmányokkal végeztük. Az imákat egyházközségi képviselőtestületünk tagjai mondták, az olvasmányokat az imacsoport tagjai olvasták.

Október 21-én és 22-én, pénteken és szombaton az esti szentmise után szülői értekezletet tartottunk az elsőáldozók szüleinek. Az **elsőáldozás** tervezett időpontja:

2023. április 16. vasárnap, a 8.30-kor kezdődő szentmise

Október 26-án Püspök atya ismét városunkba látogatott, a pedagógusokat tájékoztatta az esetleges **iskola átvételről**.

Október 29-én, szombaton az esti szentmise után a bér málközők szüleinek tartottunk szülői értekezletet. Az **bér málkkozás** tervezett időpontja:

2023. május 7. 15.00 óra

Juhász Gyula: Temető

A hervadás bús pompájában áll most
A temető. Ó, mennyi szín, derű,
Fehér és lila őszi rózsatenger,
Mely hullámszik az enyészet szelére.

Egy alacsony pad vár rám pihenőül,
Előtte zöld deszkából ácsolt apró
Sírdomb szelíden mosolyog a fényben.
Fölöttem magyar égnek végtelenje,
Előttem a határtalan magyar táj.

E kicsi sírban egy csöpp lányka szunnyad,
Mint elhervadt virág az őszi kertben.
Köröttem mindenütt békés keresztek
S mély nyugalom beszédes csöndje hallgat.
Mely minden bölcsességnél igazabb.

E kicsi hant előtt, e nagy magányban
Megölelem az édes életet,
Mely ragyogást küld jeltelen sírokra
S virágözönt az ódon temetőkhöz
S az őszi nap csókjával arcomon
Megindulok rózsásan, dalosan,
A boldog elmúlás víg vőlegénye.

A Szent Mihály Hírlevél a Lenti Római Katolikus Plébánia lapja.
Megjelenik kéthavonta, a páros számú hónapokban.
Szerkesztő: Balás Endre.

A kiadásért felel: Lendvai Zoltán János plébános.

Lektor: Domonkos Dóra.

Elérhetőség: 8960 Lenti, Templom tér 4. Telefon: 06-92/951-529

E-mail: balas.endre@lentiplebania.hu

Plébániánk honlapja: lentiplebania.hu

Hírleveleink letölthetők a honlapról: lentiplebania.hu/hirlevel